JEST MOŽNÁ DOPRAVA POMOCÍ ZEPPELINŮ PŘES MOŘE?

Ta okolnost, že podařilo se německé ponorce "Deutschland" vykonati s nákladem cestu přes Atlantický ocean a uniknouti bdělosti nepřátelských lodí, zavdala podnět k prohlašování, jež ovšem vychází z pramene, který nemusí býti daleko hledán, že v době dohledné Němci navážou vzdušné spojení se Spojenými Státy pomocí svých pro náklad přizpůsobených Zeppelinů a budou sem dovážeti vzduchem předměty, jež následkem války nám scházejí a kterých jediné oni mají hojnost čímž blokáda anglická byla by nadobro prorážena. Jest něco podobného možno či jest to pouhý výtvor německé obrazotvornosti, která pracuje ve směru jejich tužeb?

Jest to zcela možno i tehdy, když nemůžeme jíti tak daleko, abychom řekli, že jest to pravděpodobno. Zcela možno s inženýrského stanoviska, jestliže pouze německé kalkulace okáží až se vším bude počítáno, vše uváženo, že podnik bude míti větší cenu, než nutné vydání jeho. A do této kalkulace musí se započítati mnoho věcí.

Zcela dobře dovedeme pochopiti, že Němci překonati chtějí blokádu každým možným prostředkem, jakého dovedou použíti, že rádi by dovezli do trhu produkty své celý svět překonávající chemie a ukázati známky života, který by aspoň něco měl podobného s nesmírnou jich činností, když měli místo na slunci mezinárodního obchodu. Dovedeme si dokonce představiti jich sportmanskou zalibu pro vysmívání se svému smpeři, když mu dokázali, že jest pro ně maličkostí překročiti moře, ježto jest jim známo několik vlastních triků.

Snad německý kalkulátor dospěje k náhledu, že toto sportovní uspokojení jest cenným faktorem problému, jejž oprávněn jest zatáhnouti do rozpočtu a že k vůli tomu podnik, celé to dobrodružství může býti odporučeno i tehdy pakliže neslibuje výdělek v dollarech a markách. Jestliže tak učiní a jeho pánové rovněž dokáží, že mají v sobě trochu sportovní krve, můžeme míti potěšení, že uvidíme nejméně jednoho Zeppelina, než leto mine.

Zeppelinovy lodi osvědčily tak malou skutečnou cenu ve válce, že stalo se dobře známým, že Němce velice sklamaly, trpce sklamaly. Ztratili dvacet pět nebo třicet lodí, jež stály veliké sumy peněz a za to vše téměř mého nebylo docíleno, co by mělo ve válce nějakou skutečnou cenu. Ví se nyní, že kaiser sám ztratil trpělivost s nájezdy Zeppelinů na anglická města, při nichž mimo povraždění několika nevinných mužů, žen a dětí nedocíleno ničeho a že další nájezdy zakázal.

Když německý sestavovatel plánů sedí u sklenice plzeňského a kuje pomocí tužky plány na poražení blokády Johna Bulla, poznává, jak velký jest rozdíl mezi plány pro ponornou loď a vzducholoď. Prvnější vykazují pouze známé kvantity. Loď o tolika a tolika kubických metrech bude státi tolik a tolik peněz, vytlačí tolik a tolik vody, unese tolik a tolik nákladu, urazí určitý počet mil na povrchu a rovněž určitý počet mil při ponoření a tak dále.

Ale se vzducholodí má se věc jinak. Řekněme hned na počátku, že Zeppelin jest obrovská křehká obluda, jež vyžaduje velký náklad, málo unese a má veliké risiko. Podmořská loď má kompaktnost na své straně, kdežto budovatel vzducholodí musí vždy počítati s nezměrností. Ponorka, jež vytlačuje 5,000 nebo více tun a jež unésti může náklad 500 tun, jest poměrně malou lodí a nestává žádných potíží zdvojnásobiti nebo zečtyřnásobiti její rozměry. Ale Zeppelin, jenž unesl by náklad 500 tun, musil by býti neobyčejných rozměrů.

Podmořská loď nemusí míti strach před živly nebo nepřítelem. Jest to čistě inženýrská proposice a faktory působící jsou jistě, pevně ustanovené. Bouře, trvalé protivné větry a mořské proudy nic pro ni neznamenají. Jestliže jí hrozí nebezpečí, tu jednoduše se ponoří.

Ale Zeppeliny naproti tomu stále tonou v obavách před bouřemi, protivnými větry, cyklonickými víry, jež je zahánějí z cesty a snad nikdy nedovolují navrácení. Neboť pro ně není uniknutí, žádného útočiště, žádného krytého zákoutí, kam možno by bylo se uchýliti, dokud Nemesis nezmizí. Velitel vzducholodi nemusí se obávati sice nepřátelských děl nebo lodí, ježto se jim může vyhnouti tím způsobem, že se jednoduše vznese do výše, ale v oněch výškách, mezi valícími se mraky vždy bouře jest kdesi v úkrytu a to mnohem prudší a násilnější než dole blíže povrchu zemského.

Kdyby Zeppelinu mohlo býti zaručeno, že mezi domácím přístavem a Manhattanem spočívá pouze 4.000 mil tichého, klidného vzduchu, skrz který by mohl proletěti rychlostí tolika a tolika mil za hodinu se třemi nebo čtyřmi motory spotřebujícími tolik a tolik kilo plynu za hodinu, cesta přes ocean byla by poměrně jednoduchou, předmětem kalkulačního fakta vzdálenosti a sil, jako při ponorce, která musí čeliti vodě do vzdálenosti 4.000 mil, o níž jest známo, že jest poměrně klidná.

Avšak na neštěstí pro vzducholodi nestává nikde takovéto záruky. Zeppelin, jenž by se vydal na cestu přes ocean z Hamburku rychlostí čtyřiceti mil za hodinu, mohl by se dostati nedaleko od britického pobřeží s vířícím jihozápadním větrem rodícím se v zádounickém peklě nenáviděného Brita, jenž žene se rychlostí od osmdesáti do sedesáti mil za hodinu Arktickému oceanu. V takovémto případě Zeppelin jednoduše nechal by své dráhy do Ameriky a pustil by se s oním jihozápadním větrem, aniž by mu bylo dovoleno pronésti slova protestního. Tak dlouho pokud by palivo povolovalo a motory mohly by tvořiti řečeny směrem k severu, let dalšího se rychlostí mezi deseti a dvaceti pěti milemi za hodinu. Dva nebo tři dny letu a konec by se dostavil. Místo, aby triumfálně přistál na Battery v New Yorku, nacezal by se na nedobrovolné cestě severní točné s touže rychlostí jakou vítr by ho poháněl. Vzducholoď nejen že by se musila podrobiti jihozápadnímu větru, ale tala by se jeho částí, pareclem sonc jim bezmocně unášena.

První Zeppelin, jenž vydal by se na cestu do Ameriky, mohl by se utkati s příznivými nebo neutrálními větry anebo větry jen trochu nepříznivými a mohl by zůstáti ve třech nebo čtyřech dnech. A mohl by se též dostati do jednoho z dnech západo-indických ostrovů, ženoucích se směrem severním k evropské straně, následkem čehož by přistál někde na pobřeží Norska, Nova Zembla, Země Františka Josefa, Spicberkách, Grenlandu anebo nikde. Vše je hrou, sázkou a dodejme i sportem.

Kdybych já byl kaiserem a měl dobrotivé několik nejdokonalejších Zeppelinů, jež by neměly nic lepšího na práci, než házeti dynamit a školní dítky — proč Zeppeliny úkoly nevhodily žádné bomby do nepřátelských zákopů nebo tábora, jest jednou z nevysvětlitelných záhad — poslal bych jich pak do Turecka New Yorku s nákladem lavey a salvarsanu a jiného drahocenného zboží a pak bych se vsadil se Bethman Hollwegem, že při vyjmenším jeden z nich přeletí.

ESSAD PAŠA.

Albánský tento pohlavár opět zvdává od nějakého času zvýšený podnět k veřejným diskusím časopiseckým a vše, co se o něm píše, poukazuje na to, že je horlivým stoupencem spojených mocností čtyřdohodových.

Kdo je zvláštní ten muž a z jakých důvodů postavil se proti rakousko-uherské akci a proti knížeti Weidovi, kterého dosadil obnovit zemi?

Essad paša Toptani narodil se r. 1867 v Kroji. Již jako jinoch vstoupil do vojenské školy turecké v Cařihradě, odkudž vyšel v hodnosti podporučíka. Jako chovance byl vznětlivý, svárlivý a vzpurný, ač při tom velmi chápavý. Jako důstojník prokázal se svými vadami i přednostmi ještě pronikavěji. Srdcem i duší zůstal Albáncem, pohrdaje všemi důstojníky původu tureckého i arabského.

Vzhledem k neukrotné jeho povaze vojenské úřady odstranily jej z Cařihradu. První čin jeho po příchodu do Smyrny bylo utkání s představeným velitelem. Ježto pak neuznával v revolučním smyslu promlouvat o Albánii, měl býti zatčen. Leč přátelé jeho varovali jej a tu on s nouzí unikl na loď, která jej dopravila do Alexandrie.

V Egyptě sdružil se Essad s jinými Albánci moslemskými i křesťanskými a rozšířil rámec snah svých o osamostatnění rodné země, schystáno bylo hnutí revoluční, ale turecké vládě hromadným zatýkáním a popravováním spiklenců zdařilo se onu vzpouru zdolat.

Essad pochopil, že provedení odbojných záměrů dlužno odložit na dobu pozdější. Cařihradští přátelé Essadovi ujali se rehabilitace buřičovy u sultána — vyličili ho jako zúplna nevinného v albánském úkladu, z něhož byl viněn a Abdul-Hamid, snad konečně o tom přesvědčen, zařadil jej opětně do turecké armády.

Essad paša vrátil se do Cařihradu a využiv okolnosti, že panovník rád se obklopoval arabskými a albánskými strážemi — dvěma to živly, které se navzájem úhlavně nenáviděly, — záhy zaujal význačné místo v padišachově paláci. Však Abdul-Hamid nedůvěřoval naprosto Essadovi a nějaký čas po té jmenoval jej velitelem četnictva v janinském vilajetu; tam se znepřátelil s valim Asmanem pašou, který se ho strachoval do té míry, že kdysi, přímo vyhozen z příbytku četnického chefa, netroufal si ani do pohany vůbec si postesknouti.

Situace taková arci nemohla míti dlouhého trvání. Essad paša jmenován byl na turecetnickým velitelem ve vilajetu Skadarském. Po 1. pokinutí mladoturecké revoluce Essad paša odebral se do Cařihradu, byl napomenut dílu Envera beje a Šefketa paši, načež přešel do opozice a súčastnil se všech pozdvižení albánských. Potom se opět o milost stranou "jednoty a pokroku" a balkánská válka před 4 lety zastala jej jako vojenského velitele skadarského. Odtud je známo z nedávných událostí.

Hasan Riza, guvernér skadarský, zahynul tajemně na odchodu z Essadova domu po skončené hostině. Zlí jazykové tvrdí, že byl zavražděn strašlivým Albáncem. Essad paša stal se pak guvernérem skadarským sám a vydav město obležené Černonoci, nehýbl se na vlastním statku v Tiraně. Essad paša nepochybně toužil zjednati si hodnost knížete albánského — snad jeto stále táž tužba, která jej udržuje i při jeho činnosti dnešní.

ANGLICTÍ "BANTAMOVÉ".

"Sláva malým kamarádům!" bylo projádřením pocitů celé anglické armády ve Francii, když "bantamové" při jednom z nejpodrobnějších útoků na zákopy nepřátelské uznali Němcům strojní dělo. Žádný velitel není více hrdým na své lidi než komandant mantanu; žádnému bataillonu není to tak upřímně pravo od celé armády, jako mantanu, ojedinělých mezi granátami evropskými, náleží lord Kitchenerovi. Jestliže mali muži své chtějí bojovati pro svou vlast, proč ne, nemohli? Zorganisujte je pro sebe a dejte jim příležitost.

A tak se také stalo. Žádný muž vyšší než pět stop a tři palce nebyl přijat. Malí mužové, kteří by byli nanejvýš rekrutujícími seržanty v prvních dnech nové armády, utvořili první bataillon. Jelikož o svědčil se bytí úspěchem, další následovaly. A na frontě utvořila od dělení ta společné brigádu, navštěvník jeho castrlinii spatruje dnes zavalité, krátkonohé muže pochodující podél cest a kopající stráž v zákopech.

Jest přirozeno lidské povaze, že na jich účet padlo mnoho šprýmů. Bylo dokonce navrhováno lidmi, kteří se baví rádi na jiných účet, aby se s nimi někdo pustil do zákopů, když povoláni jsou na stráž a držel je ve výši, když by chtěli střílati přes parapet. Ale bantamové odpovídali, že Napoleon a lord Roberts byli také malí mužové. A ve skutečnosti bantamové se též osvědčili. Ostatní bataillony mají nyní pro ně otcovský zájem a obdivují se jich statečnosti a odvaze.

Místo, aby musili býti vyzdvihováni při střílení, potíž spíše spočívá v tom, by neukazovali příliš své hlavy nepříteli. Mají také tu výhodu, že jsou malým terčem a jsou úplně skryti ve spojovacím zákopu, kde hlava jiného vojáka přečnívá. Většinu jich tvoří horníci a mladíci v městech vychovaní a mnozí z nich bezpochyby jsou malí a nevyvinutí následkem nedostatečné potravy a přelidnění. Dobrá potrava a čerstvý vzduch způsobily, že mnozí z mladších povyrostli a takto všichni se stali otužilejšími a první koš jejich se rozšířil.

Jich jedinou potíží jest, že nemohou nositi plnou výpravu šedesáti liber a více na dlouhých a pestrých pochodech. Prvky jejich výpravení bylo o něco zmenšeno a sníženo, také mají kratší násady u svých pušek. Co postrádají v síle, to dohánějí v křepkosti. Zvláště jsou chváleni pro výzvědní službu, kde dávají na jevo odvahu nepřekonatelnou.

Německé strojní dělo jest velice těžkým předmětem. Jest zapotřebí dvou silných mužů k jeho nesení. Když dělostřelectvo oklepalo německý zákop jedné noci a bantamové vyrazili, aby zmocnili se tolika zajatců a natropili tolik škody, kolik mohou a po té opět rozběhli se zpět k vlastnímu zákopu dle obvyklého nájezdu na zákopy, rozhodli se, že vezmou s sebou strojové dělo, kterým chtěli dokázat svou zdatnost. Zpola je nesouce a zpola táhnouce po zemi, zatím co ostatní německá děla za noci kolem houkala a terč vyhledávala po plnou půl hodiny, dostali konečně svou kořist za parapet. Mnohý bataillon velkých mužů nemohl něco podobného dokázati.

ŘÁDĚNÍ BULHARŮ V SRBSKU.

Od plného obsazení Srbska německým, rakouským a bulharským vojskem není ničeho známo o stavu této nešťastné země. Do světa nepronikla od zničení Srbije ani jedna zpráva o vnitřních poměrech rozervaného království. Ví se, že značný počet Srbů prchnul přes Řecko a Albánii na Korfu, ale veliký počet Srbů zůstal po zdolání srbské armády v zemi. Co se s těmito lidmi stalo? Korespondent "New York Tribune", který praví, že má spolehlivé zprávy o Srbsku z první ruky, přináší první hrozné zvěsti o zmučeném národě. Dle těchto zpráv podílejí se Němci na správě země velice málo neb skoro vůbec se o Srbsko nestarají, jelikož Srbsko bylo rozděleno mezi Rakousko a Bulharsko. Oba tyto surové státy s germánskými vládami se starají všemi silami o rychlé zničení národa a jeho rasových idcí. Obyvatelstvo oné části, která připadla na Rakousko, jest poměrně ještě velice šťastno, uvádí se, jak jednají vůči Srbům Bulhaři. Bulharští vojenští guvernéři se starají o potlačení všeho srbského. Všechny srbské školy byly potlačeny a na místě jich zavedeny školy bulharské. Také všichni srbští duchovní byli sesazeni, mnoho jich popraveno a ostatní dopraveni do Sofie do vězení, na jich místa dosazeni Bulhaři. V celém Srbsku dochází stále k strašlivým massakrům pod předstírkou zrady Srbů. Veliký počet soukromých majetků byl zabaven a agenti bulharského ministra orby vyšetřují a spisují lesnatost obsazené části, aby lesy byly vykáceny. Srbsko jest rozděleno na malé okrsky, v kterých jsou ustanoveni inspektoři obchodu, řemesel a průmyslu a tito inspektoři vládnou jako pašové. Toto jest však jen několik obzalob proti krvežíznivým Bulharům, ale je li jen polovina toho pravdiva, což jest při známé nenávisti Bulharů zcela věrohodno, pak Bulharsko předstihuje v každém případě násilnost a paloušství Německa a Maďarska. Podrobnosti nebudou věrně známy, pokud nebude válka skončena nebo Srbsko vysvobozeno, ale Bulharsku se za to dostane v každém případě odplaty, nechť bude skončena válka jakkoli. Žádný národ na světě, malý jako Bulharsko, nemůže jednati takto surově bez trestu a spravedlivé odplaty.

DVA KATOLICTÍ SLOVINŠTÍ POSLANCI DO ŽALÁŘE.

(Tisk. Kanc. Čes. Nár. Sdr.)

Nezměrné překvapení i pro samé politické kruhy v Rakousku připravila vláda zatčením dvou čelných slovinských poslanců katolických a to Dra Ivana Susteršiče a F. Grafenauera. Oba tito vůdcové slovinské katolické strany byli hlavními sloupy rakouské politiky na jihu rak. říše a neštítili se nikdy vládu podporovat proti liberální slovinské straně a jejímu bývalému vůdci Hribarovi, jenž s Kramářem podnikal cesty do slovanských zemí a propagoval politickou jednotu slovinsko-chorvatsko-srbskou (jihoslovanskou). Překvapení bylo proto v Rakousku tím větší, že nyní vrhá se vláda na ty politiky slovinské, kteří vždy stavěli se proti spojení se Srby a u nichž se předpokládalo, že jsou jedini z Jihoslovanů, vládě příznivi. Není pochyby, že dnes ani katoličtí Slovinci nejsou jí pohodlní a naopak asi vidí v nich stejné nebezpečí jako v ostatních jihoslovanských vůdcích. Dr. Šusteršič (asi takého kalibru jako pražský Groš) byl obžalován pro domnělé poškození státního majetku, jehož se dopustil jako zemský hejtman vévodství Krajinského. Druhý poslanec Grafenauer byl odsouzen pro "zločin" čestný, totiž pro velezradu na 5 let do žaláře. Vedle nich uvržena do žaláře celá řada slovinských katolických kněží z jižního Štýrska a to hromadně na "podezření" z velezrady.

VILLOVI BANDITÉ NAPADLI VELKOU RENČ.

Bandité byli od renče odehnáni, ale v bitce usmrtili bratra majitele této renče.

Chihuahua Město, 27. července. Villovi bandité napadli renč, majetek to R. Hernandese, bývalého Villova generála, nedaleko Encinillas, asi šedesát mil severně odtud v pátek večer, dle zprávy, kterou získal generál Trevino. Zpráva tato sdělila, že bandité v počtu pětašedesáti mužů pod velením Placido Villanueva, byli zahnáni. Bandité ale usmrtili Jesus Hernandese, bratra majitele renče. — Po té prchli směrem k Ojinaga. Bandité žádali majitele renče, aby poskytl jim zásoby. To bylo jim odepřeno. Nastala bitka, která skončila porážkou banditů.

Německý vévoda šíleným?

Londýn, 27. července. Kodaňský korrespondent Expressu píše, že vévoda z Brunšwiku zet německého císaře beznadějně se šílel. Zpráva tato prozatím nebyla potvrzena ze žádného jiného pramene. "Vévoda z Brunšwiku," praví korrespondent, "který byl dobří melancholie od zahájení války prohlašován je nyní za beznadějně šíleného. Jeho myslovýtav je důsledkem těžké zkušenosti na východní frontě, kde byl svědkem tragického osudu svého mužstva, které pohlceno bylo zrádnou bažinou." Vévoda z Brunšwiku, jako kníže Ernest August z Cumberlandu, oženil se s princeznou Viktorií Luisou, dcerou německého císaře, v Berlíně v květnu roku 1913. V březnu roku 1915 kodaňská depeše oznámila, že vévoda trpí silnou nervositou, která považována je za nevyléčitelnou. Od té doby nebylo mnoho slyšeti o stavu vévody a žádná zpráva nepřišla, která vyvrátila by první kodaňskou zprávu.

Francouzové šetří Peronne.

Berlín, 27. července. — Němečtí dostojníci, kteří navštívili to to město v posledních dnech, prohlašují, že město Peronne je jen nepatrně poškozeno francouzským ohněm, ačkoliv nalézá se v blízkosti bitevní linie. Francouzové mají dostatek střel na zničení stanic, ale nevidně snaží se uchránit město samotné od poškození. Všechno civilní obyvatelstvo vystěhovalo se z Peronne. Mnozí, jejich láska k domovům byla větší nežli strach před smrtí, neradi se stěhovali. Ostatně nedostatku k stěhování je možno uznamenati ve všech francouzských obcích, nalézajících se v nebezpečném pásmu. Obyvatelstvo projevuje touhu zůstati ve svých obydlích bez ohledu na to, jak velké jim hrozí nebezpečí. Děti bylo možno uznamenati hrající si v místech, kam každé chvíle modlá střela dopadnouti.

Ruská kampaň v Malé Asii.

Petrohrad, 27. července. Ruské operace proti Turkům v Malé Asii jsou předmětem nové pozornosti. Dobytí Erzinganu a jiné úspěchy na celé frontě nasvědčují velké síle ruského náporu a došlé zprávy naznačují, že je možno v budoucnosti očekávati úspěchy další. Rychlý pád Erzinganu způsobil značné překvapení. Vojenští odborníci jsou toho náhledu, že Turci uznamenali marnost hájení Erzinganu před několika dny. — Postup carských armád na toto důležité město veden byl ze tří stran a Turci nezískali příležitost, aby postavili se na vytrvalejší odpor před branami města. Turci nyní ustupují na novou svoji základnu k Sivas. Mezi Erzinganem a Sivas není žádných železnic a Turci nepochybně chtějí zabrániti opakování zmateného útěku od Erzerumu k Trapezuntu, kde neměli dostatek času k spořádanému ústupu a dovolili, aby část jejich vojsk byla ruskými oddíly obklíčena.

Angličtí průmyslníci mají velké válečné výtěžky.

Londýn, 29. července. — Angličtí zasilatelé, průmyslníci a obchodníci s potravinami ve velkém mají velké výtěžky následkem přítomné války v Evropě, dle statistiky vydané právě Kooperativní společností velkoobchodníků v Londýně. Během posledních dvou let cena téměř všech potravin se zdvojnásobila. Poplatky za dopravu v mnohých případech byly až zdesatero-násobněny. Ve Francii vláda předešla vykořisťování obecenstva těmito obchodníky potravinami, ale v Anglii doposud se tak nestalo. Anglická veřejnost ale volá po podobném opatření a žádá, aby vláda zachovala se po příkladu Francie. Majitelé nákladních lodí v Anglii mají nyní bohaté žně. Společnosti vydělávají v přítomné době 170 až 300 procent. Také různé průmyslové podniky mají značné výtěžky v přítomné době. I předměty, kterých potřebuje armáda, značně se zdražily, ačkoliv jejich výrobní cena nevstoupila v takové míře.

Vážné boje v Arabii.

Londýn, 24. července. — Autentické zprávy byly získány z Cairo v Egyptě, praví korrespodendent Reuterovy kanceláře, že k prudkému boji došlo nedaleko Medina v Arabii mezi arabskými revolucionáři a tureckou posádkou. Posádka učinila výpad proti Arabům, kteří obléhali město na jižní straně. V bojích, které následovaly, Turci, jak se praví, ztratili 2.500 mužů, zatím co ztráty arabského revolučního vojska, které náleží se pod velením velkošerifa z Mekky, byly 400. Arabům podařilo se ukořistiti velké množství zbraní. Šerif Abdullah bombardoje nyní kasárny v Taifu, kde Turci dosud se drží. Pozorovatelé ale očekávají, že posádka v Taifu se brzy vzdá.

Mírová německá tisková kancelář.

Londýn, 25. července. — Reuterova depeše z Amsterodamu praví: Nová německá tisková kancelář založena byla v Berlíně. Její účelem je vésti mírovou propagandu německého mírového výboru, jehož předsedou je kníže Karel z Wedelu. Společnost tato byla založena, jak oznámily zprávy z Berlína za účelem získání čestného míru za mírných podmínek.

Výbor tento, jak bylo sděleno, má v úmyslu uspořádati celou řadu schůzí v různých městech německých za účelem rozšíření své propagandy. Přes padesát řečníků, mezi nimiž nalézají se přední němečtí profesoři a učenci, bylo získáno k přednesení řečí.

Sdružení českých lékařů v Omaze a So. Omaze

DR. ŠRÁMEK J. M.
sev. záp. roh 8. a Hickory ul.
Tel. Douglas 6645.

DR. KOUTSKÝ JOHN W.,
405 sev. 24. ul., So. Omaha.
Telefon: South 142.

DR. NEMEC CHAS J.,
1316 William ul., Omaha. —
Telefon: Douglas 2817.
Operacím se věnuje zvláštní pozornost.

DR. SWOBODA F. J.,
1511 William ul., Omaha
Telefon Douglas 2313.

DR. ŠIMÁNEK G. F.,
1202 již. 13. ul., Omaha
Operacím se věnuje zvláštní pozornost.

DR. KÁLAL, F. J.
322 Rose Building.
Tel. Office, Douglas 1761
Res. Douglas 3217.

DŘI. CHALOUPKA & CHALOUPKA,
v budově Orpheum Theatre
24. a M ul. Ro. Side, Omaha

DR. OLGA ŠTASTNÁ,
322 World-Herald Building.
Telefon: Úřadovna Tyler 2634
Obydlí Tyler 2403
anebo Tyler 1158

DR. J. J. WARTA,
Český odborník očí, uší, nosu a krku.
322 Rose Bldg.
Telefon Tyler 1348 J.
Omaha, Nebraska

My shora uvedení lékaři dle pravidel lékařské etikety nejdůrazněji odsuzujeme veškeré ohlašování kteréhokoliv lékaře sama sebe ve kterýchkoliv časopisech svými pacienty, nechť už je to jakýmkoliv spůsobem, ať ve zprávách místních nebo osobních. 4341f